

Tiếng Việt và Tiếng Việt

Tác Giả: Häng Đäc

Thứ Ba, 29 Tháng 11 Năm 2011 07:18

Tiếng Việt và tiếng Việt cũng giống nhau là có cùng mẫu tự La Tinh, 24 chữ cái, ghép vần, phát âm... nhưng khác nhau, nếu không phân biệt rõ ràng thì làm tiếng Việt là tiếng Việt.

Con rận Häng Đät và Häng Hành giống nhau về hình dáng, màu sắc, nhưng khác là Häng Hành có mùi thơm như hành hàng, thät mäm hän nên dân nhäu rän u đä vùng quê miền Nam thích đánh chén; nhưng cũng phải cẩn thận vì loài rận Häng cũng giống y như Häng Đät và Häng Hành, phải tinh ý và có kinh nghiệm mới tránh được, khi nhìn thấy nhäng lông đen mờ xen kẽ nhưng vẫn ẩn däu là không nên ăn, nếu không biết, ăn vào bị trúng độc, lăn đùng ra chết không kịp ngáp, ở vùng nông thôn, có một số gia đình bị chết cả nhà chết vì ăn phải thät nó. Con Trăn và Näa giống nhau như “hai giống näc”, nhưng Näa cẩn thận và Trăn thì không có näc đäc, một số người không biết, bắt con Näa về nuôi, có khi bị chết vì nó.

Người tị nạn chính trị và kinh tế giống nhau: “đäu bị näc ra đi” nhưng:

- Người tị nạn chính trị (Political refugee) vì những lý do như xung đột tôn giáo, bắt däng chánh kiến, tôn giáo... bị bắt buộc phải ra đi, nếu không thì tánh mạng nguy hiểm, và sau khi ra đi, không thể trở về, do nhà cầm quyền vẫn còn cai trị, có thể bắt bä, tù đày, ám hại bất cứ lúc nào.

- Người tị nạn kinh tế (Asylum seeker) là muốn ra đi nơi khác, như câu chuyện Häng Y Phạm Minh Miền thấy một số người Việt hải ngoại trở về mà quä đäa cẩn thận: “tha hàng ngäc u thäc”, nhưng người này mong có đäc đäi sống khá hơn và họ có thể quay về nơi mà mình bị đi mà không hề hối hận gì.

- Chính những kẻ tị nạn kinh tế này đã làm tổn hại trị an của đän hàng ngũ những người tị nạn chính trị. Trong chiến tranh chống giäc Cäng thì họ không có một nhäng khi vượt biên là họ đi träc, khi Việt Cäng mất cả, họ là những người tiên phong đóng vai áo gäm về làng về träc, nên sau này chính phủ các näc Dân Chủ không còn chào đón, khi đän näc họ đäu bị nhät trong các trại täm giam, bị coi là tän kinh tế, cá mè một lứa, sau chä thanh lý các trại biệt lập thì...

- Thành phần tị nạn kinh tế đã trở về, buôn bán, làm ăn với Việt Cäng, trở về theo diän TAM DU: “du lịch, du dân, và du häy” và cũng chính họ đã và đang mang những “hät giống đä” sang theo diän bäo lãnh hôn phối, ăn tiền, nên đây là những kẻ: “räc giäc Cäng vào nhà”, ăn cơm tä do, đäi mo Cäng Sän, núp bóng tän kẻ bắt bän với Cäng Sän.

Chùa Phật, Tiäm Phật hay Nhà Thä và Cäa Hàng Chúa đäu giống nhau về hình thức, cũng có täng Phật, Chúa, đäc kinh, tu sĩ... nhưng khác nhau là những người hành đäo, khi nào cho nhäu tín đä Tam Täng thì đäi, con chiên mù quáng đän đóng góp, nuôi dưỡng những kẻ “män đäo täo tän” làm hại uy tín đäo không nhä.

Tiếng Việt và tiếng Việt cũng giống nhau là có cùng mẫu tự La Tinh, 24 chữ cái, ghép vần, phát âm... nhưng khác nhau, nếu không phân biệt rõ ràng thì làm tiếng Việt là tiếng Việt.

Tiếng Việt và Tiếng Việt

Tác Giả: Häng Đäc

Thứ Ba, 29 Tháng 11 Năm 2011 07:18

Tiếng Việt trở thành quốc ngữ là do một linh mục Công Giáo, Alexander Rhode, trong lúc sang truyền bá đạo giáo, phiên âm từ tiếng Nôm thành chữ, viết theo mẫu tự La Tinh để cho các tín đồ hiểu thánh kinh và để đó phổ biến trong dân chúng, do đó viết chữ, học.

Nếu không có sự đóng góp này, thì dù Hàn Thuyên có chữ viết khác với Trung Hoa, với bài thơ nôm “thôn k” đều đi đến các sự u sông Häng, nhưng cũng không tránh khỏi như häng nét viết, tiếng hình räp khuôn theo chữ viết của gia tộc Tàu xâm lăng đô hộ, mang sang với mục đích đồng hóa...

Tiếng Việt là nét chữ của dân Việt, thơ mà Träng Chinh, tên Công Sơn đã mượn cho dân Việt chữ tiếng quốc ngữ, và dùng tiếng Tàu làm ngôn ngữ, đúng là tên vong bản. Nhưng những người khai phá tiếng Việt như Nguyễn Văn Vĩnh, Phạm Quỳnh, Hoàng Đäo, Nhật Linh, Khải Häng... nên tiếng Việt càng phong phú.

Thời miền Nam sau 1954, với chính quyền quốc gia, tiếng Việt được phát triển như những loài hoa được trồng nơi phong thổ thích hợp, phân, nước đầy đủ với các trường đại học văn khoa ở Sài Gòn, Huế, Cần Thơ... nhiều giáo sư đi học có kiến thức, khả năng, những bộ đội đi tìm tiếng Việt, làm cho nền văn hóa càng thăng tiến; tiếng Việt trở thành linh hồn của dân tộc, là tiếng được bäp bäng ngay trên đầu môi träng, trong trường học mẫu giáo đến đại học và ngày nay, dù cho đất nước bị gia tộc Công “cäp chính quyền”, những người Việt tha häng vẫn cäng duy trì tiếng nói, viết các quốc gia tầm dung.

Trái lại ở miền Bắc sau 1954, do chỉ häng cai trị tàn bạo của băng đảng siêu cäp Công Sơn Việt Nam, do tên đi Việt gian Hồ Chí Minh lãnh đạo, áp dụng nền văn hóa ngoäi lai, chỉ häng cai trị räp khuôn quan trọng Nga Tàu, nên chữ nghĩa cũng bị thay đổi từ ý nghĩa đến cách dùng chữ, trong chữ Công Sơn, cái gì cũng phải gäng liän với cái đäi khä “xã hội chủ nghĩa” nên tiếng nói cũng phải phù hợp với chữ, cũng gäng như phäng xe đạp loäi để cäp räp, nếu không đúng, thì xe bị trängäi máy móc, và các thơ khác. Ngoài Bắc, tiếng Việt thuần túy, văn hóa, văn chương... bị thay thế đến bị tiếng Việt, là ngôn ngữ dành riêng cho chữ Công Sơn, do đảng Công Sơn đưa vào.

Cũng gäng như các ngành, nghề chuyên môn, mọi gäi đi träng y đều có những ngôn ngữ chuyên môn để gäi, viết, nên mọi có những quyän điän như “khoa học, kỹ thuật, y khoa...”

Ngay cả trong gäi anh chị giảng học, xã hội đen, cũng có ngôn ngữ riêng, để đảng bän dùng trong những việc bất chánh, đó là tiếng lóng, hay mã từ.... đảng Công Sơn là băng đảng cäp, cäp có chính sách, có bài bản, có häng, có luận lý đầy cäp, nên bän bät läng này cũng có tiếng nói riêng, häng hóa thành thơ ngôn ngữ Công Sơn.

Khi ngôn ngữ của gäi ăn cäp quốc gia Công Sơn có chính sách chiêu bài chuyển sang Việt Nam, trở thành tiếng Việt, được đưa theo trong kinh điển vô thần của Karl Marx, trích ra từ ba bộ “tà kinh”: Duy vật biện chứng, duy vật siêu quan vật bản luận.

Những ngôn ngữ Việt được áp dụng trong mục đích yêu cầu là làm cách nào để cäp của, gät người có bài bản: “cäp nhanh, gät mạnh, vét sạch, quä hät...” nên đây là thơ “ngôn ngữ khäng bä” của băng đảng cäp, lũ bất läng, mà những kẻ dät nát nát hay ít học, sau khi được nhäi sän lòng, rồi phát ra thành tiếng, không cần phải hiểu ý nghĩa, được đảng Công Sơn chỉ đạo, thêm quyän hành, quyän lợi, trở thành “robot” gät người, cäp của hàng loạt, gäng như những môn sinh phái võ “thôn quyän”, bình thơ không biết võ, nhưng sau khi được thän chú, thì bäng biến thành “cao thủ võ lâm”, múa quyän y như võ sĩ võ y.

Tiêng Việt và Tiếng Việt

Tác Giả: Häng Đäc

Thứ Ba, 29 Tháng 11 Năm 2011 07:18

Nhäng tiếng Việt đäc rút ra từ kinh điển Karl Marx nhä: cách mạng, vô sản chuyên chính, giai cấp tiên tiến, giai cấp tiên tiến, cao trào cách mạng, thoái trào cách mạng, häng cấp số, thäng tiếng kiến trúc, trung äng đäng, bản chính trị, tiếng bí thư, nhà näc, đấu tranh giai cấp, nhà näc vô sản chuyên chính, xã hội chủ nghĩa, thiên đäng Cộng Sản... đäc “bä sung” (bä túc) với những tiếng có “nghĩa chuyên” (chuyên nghĩa) dùng để kích động hän thù giữa con người trong xã hội, đấu tranh, tích tụ tài sản, bắt dân làm nô lệ; những chữ mà Việt đäc nhäi nhét từ häc đäng, xã hội, trong thành phố đäi, công an, xí nghiệp quốc doanh, nông trường, lâm trường... đâu đâu cũng có những “häc từ chính trị”, phä biến chính sách, thao luän theo kiểu Cộng Sản với lý luận mät chiäu thäng tiếng trẻ, tiếng tiếng Việt, lời câu trúc câu cửa miệng và ý nghĩa cũng theo chính sách Việt, là cách mà đäng Cộng Sản Việt Nam thực thi đúng theo lời sä phä Lenin: “tuyên truyền là nói láo, nói láo và tiếp tục nói dối”; khác với truyền thông trung thực: “nói thật, nói hết và nói có sách mách có chợ” nên các cơ quan truyền thông Tây Phương những đäc tín nhiệm.

Do đó, người dân sống dưới chế độ Cộng Sản, hay những người có tiếp xúc, liên quan tới những Cộng Sản, vợ du lịch, gia đình có thân nhân, du học, bản nhäng tiếng, tiềm nhiệm thä tiếng Việt phä biến nhä: đäng viên, xä lý, chế độ, thäi thäng, tình huống, phát hiện, số cấp, cấp số, cấp bản, cấp lý, phän đäng, phän cách mạng, dân chủ nhân dân, dân chủ tập trung, tập bản phän đäng, tập duy, chế độ äng*... nói đúng hän là tiếng Việt, tập Việt, cách dùng danh từ Việt, ý nghĩa chữ Việt... là thä làm “ô nhiễm tiếng Việt”, không khác gì loại khí độc “Dioxine” làm däng bäng khí quyển, mà các nhà báo về môi sinh loätâm đäc biến trong việc báo về khí thäi nhà kính, nhäm ngăn chặn trái đất bị hâm nóng đäng; nên việc báo về tiếng Việt, chế độ ô nhiễm do tiếng Việt, là công tác hàng đầu của tất cả những người Việt Nam nào còn tấm lòng: “tôi yêu tiếng nước tôi, tôi khi mới ra đời...”

Người Cộng Sản vốn là băng đảng cướp, nên tiếng Việt đäc coi là “chät xúc tác” mà đäng cho những hành vi bạo ác, gian manh; tiếng chính là “läc äng đäc công văn hóa” mà đäng cho những chính sách tuyên truyền của đäng Cộng Sản nhäm vào các đäi tiếng trong và ngoài näc, đäc coi là mục tiêu phi lợi nhuận, thuyết phäc, häng đäng, khäng bä. Khi những nông dân dät, bản đấu tranh đäi cấp thät häc, đäc häc thuäc lòng ngôn ngữ Việt, trở thành những con vịt, nói năng ào ào mà không hiểu gì cả, rồi từ đó, ra tay giết người, cướp của, không chäa mät ai kể cả gia đình, cha mẹ... tác động tới tiếng Việt thực kinh hoàng.

A.K, mã tử u kê kê.

Nói quäy nói quá, chúng nghe hà räm.

Người Cộng Sản tập hào ngôn ngữ đäc thù của băng đảng, häng cho tiếng Việt mà dân Việt đang dùng, nhät là äng ngoäi, lời lẽ là “tiếng Việt cấp, tiếng Việt chết”, còn tiếng cửa đäng cấp là hiän đäi, phä biến, ăn nói ngäc ngäo là bản chết của người Cộng Sản.

Tiếng Việt là ngôn từ riêng của những kẻ bắt tiếng số đäng với mục đích bắt chäng.

Và còn tiếng Việt thä hiän nän văn hóa, phäc về con người, nhân bản, là chät xúc tác văn học, khoa học, đäng đät näc tiến lên. Tuy nhiên, tiếng Việt núp bóng tiếng Việt, cũng nhä đäng cấp Cộng Sản núp bóng Việt Minh, các nhà “Phät giáo, Thiên Chúa Giáo” tập các tiếng Phät, cửa hàng Chúa, núp bóng chùa, nhà thäng làm giàu, thu tiền, phäc về cho bè cánh, nhät là các công an, cán bộ đäi tập vũ sĩ nhäng đäng cấp của các tôn giáo ngày nay. Tiếng Việt núp bóng tiếng Việt mà lời muän khäng chä, biến tiếng Việt thành công cụ, phäc về tiếng Việt, quä là tai hại lâu dài cho ngôn ngữ quốc gia.

Tiếng Việt và Tiếng Việt

Tác Giả: Häc Đäc

Thứ Ba, 29 Tháng 11 Năm 2011 07:18

Tiếng Việt m du nhập từ tà kinh Công Sơn và nh häng các näc Công Sơn đàn anh nên mäc đích của thäng ngôn Việt cũng nhäm phäc vä cho mät bằng đäng, đây không phải là thäng ngôn phäc vä con người, dân tộc, văn hóa.

Tiäi Việt Nam, sau khi Mao Trạch Đông giúp, chỉ đäo cho Công Sơn Việt Nam đánh thäng trän Đän Biên Phủ, thì tình häu nghä ban đäu trän nên khäng khít nhä “räng väi môi”, nên Hồ Chí Minh và đäng bän công sän không ngän ngäi dùng tiếng Việt đäc phiên đäch từ tiếng Tàu, đä làm đäu tình hình, đäi tên äi Nam Quan thành Häu Nghä Quan, do đó ngay công y phäc, phä biän là bä đä “đäi cán” của bän đäu cán Trung Công, thä là từ Hä Chä từ đän trung äng, hä từ ng công sä, cán ngä, cán đät... thi đua may mäc loäi y phäc “đäc träng” của loài vän thành ngäi; ngày nay bä trang phäc “đäi cán” vän còn đäc cán ngä, cán gáo, cán đän, cán ác... yêu chuäng.

Tiếng Việt cũng phải “chuyên chä tình häu nghä räng môi” mới “đäi đäi bän väng”. Rồi vì thäy quan thäy Liên Xô hùng mänh, nên Hồ ä là väi Trung Công, từ tình “häu nghä Việt Trung đäi đäi bän väng, môi hä ranh änh” đäc kinh qua sang thäi kỳ “quá đä”: “tình häu nghä Việt Trung nhä däi đäc chä m nuäc mäm”. Hồ Chí Minh ra änh toàn đäng häc từ p sáng từ o ra tiếng Việt “đäc thù” của bän “đäc đäu bän”, nhäm từ o cho đäng công p tiếng nói riêng. Thäi đó xuät hiän nhäng tiếng änh : Bä đäi trai, bä đäi gái, käch nói, múa räi...

Tuy nhiên tiếng Việt chỉ phát huy đúng mäc theo từ tiếng Hồ Chí Minh, nên chỉ a gäi “lính đäc, lính cái” là rät häp väi “duy vät biän chäng” của từ sä Karl Marx.

-Thäy Quân äc Chiän là tiếng của “phän đäng”

đäc đäi thành “NINH Thäy đánh bä”

-Máy bay từ c thăng

là “máy bay NÊN thäng”,

-Hàng không mäu häm

thành “TÀU Mä CHä TÀU CON”

-Cà-phê phin

thì gäi là CÁI NäI NGäI TRÊN CÁI CäC

-Nghä sĩ

thành NGHä NHÂN

-Văn sĩ

thành NHÀ VĂN

-Thi sĩ

thành NHÀ THä

-Nhäc sĩ là NGäI VIäT NHäC, NGäI ĐäN ...

Còn :

- Häa sĩ chỉ a có “chä đä thay đäi” thành “nhà vä” cũng là thiäu sót än.

- Ca sĩ chỉ a đäc Việt hóa thành NGäI HÁT

Trong tiến trình xây đäng và phát triển tiếng Việt “theo đänh häng xã häi chä nghĩa”, Hồ Chí Minh chỉ thä cho gã môi väu Phạm Văn Đäng, là “thä từ äng không ngäi lái”, nän óc khä viät ra quyän sách từ a đä : “Hãy giä gìn và phát huy sä trong sáng của tiếng Việt”; đúng ra là tiếng Việt, vì tên Đäng väu muän núp bóng tiếng Việt đä làm bình phong “giäi phóng” tiếng Việt thành tiếng Việt, män n tiếng Việt đä phát triển tiếng Việt, song hành väi väc tiêu diät tiếng Việt, thät là thâm đäc; không khác gì đäng vô thän đã và đang sä đäng đäm tu sĩ quäc doanh, tiäm danh, vä nguän qua väc thành äp các giáo häi thân nhà näc đä tiêu diät các tôn giáo

Tiêng Việt và Tiếng Việt

Tác Giả: Häng Đäc

Thứ Ba, 29 Tháng 11 Năm 2011 07:18

---

trong và ngoài nước.

Nhäng chính quyền và quân đội Việt Nam Cộng Hòa thì đäng Cộng Sản Việt Nam chäa Việt hóa, räp khuôn theo tiếng Tàu là: “ngäy quân, ngäy quyän”, thät là bäy bä, không theo đúng chính sách nhät là “tä täng Hä Chí Minh đäi đä”.

Ngay cả tên gian ác nhä Hä Chí Minh, khi nhäc đän quân lực VNCH là rét, kính trọng, không dám kêu “ngäy quân”, chính họ näi nói với đàn em, cùng các đäng chí cốt ruột ruột: “Mä thua với Mä, anh em binh sĩ với đâu?”, chä nào dám kêu NGäY nhä dám đàn em, đä tä sau này.

Thä mà sau này, khi cäp chính quyền miền Nam ngày 30 tháng 4 năm 1975, đàn em cả Hä läi họ näu, dám kêu là “ngäy quân”, täc là không “näm theo näi Bác đäy”, với mà còn läu läu hào hào họ cäp cái gọi là: “tä täng Hä Chí Minh”. Ngày nay, đäng Cộng Sản cä mät số lính mäp gäc công an, sang các đäng Công Giáo họ i ngoäi đä thu tiền bäng các chiêu bài nhä: tä thiän, xây nhà thờ, đäng thánh giá, làm täng Chúa... đã bä bä mách khi gọi nhäng con chiên đäng tiền là “Ngäy”, nhä với là các lính mäp näy chäa “quän trị tä täng và läi đäy cả chä täch Hä Chí Minh” đä làm công tác tôn giáo với nä. Dù mät số täng “bäng träng Bäc Kinh” đä cä Việt hóa, nhäng các “đänh cao trí täng ngäi” với nä còn giữ mät số tinh hoa cả quan trọng: Ngäi Việt nói Cái Nhà, thì tiếng Việt gọi là Hä, CĂN Hä, tä đó có:

- Hä KHäU là lý do mà công an, cán bộ đäa phäng vin vào đó đä đòi vàng, tiền, näu muän có họ khäu họ pä lä;

- khi sinh đä gọi là Hä SäN, nhäng bänh viän bäo sanh gọi là XäNG Đä,

- khi ai muän đi ra nước ngoài có Hä CHIäU...

Tiếng Việt ngoài nhäng” đänh cao trí täng” ngôn từ, còn có läi đän đät ý nghĩa, đúng nhä bän chät cả thä tiếng dành riêng cho bän cäp:

-đi ăn chäc gọi là ĐOÀN KäT,

-täch thu tài sản ngäi dân gọi là HIäN,

-giät ngäi cäp đät gọi là CäI CÁCH RUäNG ĐäT

-ăn cäp gọi là làm CÁCH MäNG,

-ngäi giàu gọi là Tä SäN, nên tä đó mäi có chiän đäch ăn cäp ä thành thä, gọi là ĐÁNH Tä SäN

-nhà tù gọi là CäI TäO

-biäu tình gọi là PHäN ĐäI TäP THä,

-phäm täi tham ô bä đäa làm với tä thän đä bao che gọi là VI PHäM HÀNH CHÁNH, LäI ĐäNG CHäC Vä (nhä với chìm xuäng PUM18 và mäi đây với PCI),

-cäp tiền gọi là XÂY ĐäNG Xä HäI CHä NGHĨA,

-kích đäng họ näu trong xã hội cho là ĐäU TRANH GIAI CäP

-đi ăn cäp là CäI HOäT

-chôm chäa là CäI THIäN

-tham những gọi là QUAN Hä XäU...

Còn rät nhiäu tiếng Việt khác, nhä:

- radio là ĐäI, cái bao đäng Radio là Vä ĐäI (täng làm nhiäu ngäi dân miền Nam không hiểu khi nhäng cán bộ mäi täng nói vào).

- ä các trại tù, cán bộ quän giáo län đäu vào Nam làm việc, khi nhìn thấy tù thăm nuôi, có läp xäng, thì “näy nằm län näm” họ i: “con gì đä choét, không đäu không đuôi?”.

Khi nhìn thấy phim tình cäm có màn “thäng nhau läm, cän läi nhau lâu”, đäng nhäng nhà “vän hóa tiếng Việt” gọi là “BÚ MäM” cũng giữ ngäng nhä trä bú vú, heo bò con bú vú mä...

Tiếng Việt và Tiếng Việt

Tác Giả: Häng ĐÉc

Thứ Ba, 29 Tháng 11 Năm 2011 07:18

Ngày nay, tiếng Việt đang bước sang giai đoạn “tập nhp 80, t c là nhng nhà “đnh cao cháy r i” văn hóa, thu c hàng: “đt nh chuyên tu, ngu nh t i ch c” trong đ i ngữ “t i n sĩ C u Mu i” hay là “khoa b ng b n xe, k thu t chuyên gia b n tàu” và các “nhà báo tiên t i n c a h n 600 t báo” v i công th c: “nhà n p c qu n lý, đ ng lãnh đ o, nói láo đ l p công”, đã và đang bi n ch thành V m t m i. Nh đ ng thái, đ c tình, đ o c , lao c i, giao h p, đ i u kinh, đ i u ph i, c ch ... khi n cho t i ng V m càng khó hi u, nên nhng ng i t ng h c t i ng Vi t, khi nghe t i ng V m, cũng c n ph i có “thông ngôn” k bên đ n m v ng; ch t i ng V m có nhi u “c m b y” nên cũng g t đ c nhi u ng i ngâ th .

Tiếng Việt là “đnh cao trí t ” nên ch có gi i b t l ng, đ u tr m đ uôi c p xài, d n dà lan ra dân chúng, làm “ung th i” m t s t i ng Vi t.

M t s ng i t n n, tình c hay c ý (gián t i p) mang theo hành trang tha h ng nhng th t i ng V m và m t s c quan truy n thông do ng i Vi t t n n ch tr ng, cũng qu ng bá t i ng V m m t cách r ng rãi trong các bài báo, đài phát thanh, truy n hình... ngay trong sinh ho t, nhng ng i v du l ch, du h c sinh, gia đình thăm vi ng... đã và đang nói t i ng V m, là th n c đ c c n ph i b càng s m càng t t, đ t i ng Vi t đ c b o t n.

G n m c thì đen, nói t i ng V m đ b nh h ng thành “con v t” (animal), nên các c quan truy n thông nên b lo i ngôn t có “nghi p chuyên” (chuyên nghi p) l a đ o, kh ng b , h u cho t i ng Vi t đ c s ch s , đ mai n y mang v r a lo i t i ng V m, làm cho xã h i r i lo n, ung th i n n t ng đ o lý. Ph m Qu nh nói m t câu chí lý: “Truy n Ki u còn, t i ng Vi t còn”, thi ngày nay: “đ ng c p Vi t C ng còn là còn t i ng V m”.

Nguy n Văn Vĩnh cho là: “An Nam ta cái gì cũng c i, hay cũng hì, d cũng hì...” và t i ng V m cũng có s ki n: “Tiếng Việt cái gì cũng CH Đ , chính tr cũng ch đ , ăn u ng cũng ch đ , giá bi u hàng hóa cũng ch đ ...” đây là th CH Đ l m phát trong m t ch đ phi nhân.

Tiếng Việt là th ngôn ng c a b ng đ ng b t l ng, có “nghi p chuyên” c p c a, gi t ng i, kích đ ng thù h n, chém gi t nhau... nên t t nh t là:

- đ ng nên đ c b t c sách báo nào xu t b n t i n p c C ng Hòa Xã H i Ch Nghĩa Vi t Nam,
- nghe, xem truy n hình Vi t C ng
- các c quan truy n thông t n n hãy c g ng g n l c nhng “c n bã” c a t i ng V m tr c khi ph bi n v i qu n chúng, là m t trong nhng cách đ b o t n văn hóa dân t c, ngăn ch n n c đ c ngôn ng V m.

N u các c quan nào v n c tình dùng tiếng Việt thay tiếng Việt trong công tác truy n thông, thì rõ ràng đây là “c s ” c a V m đ c cài sang h i ngo i đ làm công tác đ u đ c ngôn ng , h u d n đ ng cho t i ng V m nhu m đ c ng đ ng, làm h t i ng Vi t trong sáng truy n th ng. T ng là ch t xúc tác, đ a đ ng đ n l i cho các ho t đ ng văn hóa, xã h i, chính tr , kinh t ... nói tóm l i, ngôn ng chính là cái chìa khóa m c a cho n n văn minh nhân l o i.

B ng đ ng siêu c p C ng S n có th t i ng riêng, là “núp bóng” các ngôn ng , n i mà h “c p chính quy n” và d n đ bi n ngôn ng đó thành t i ng C ng S n. Nên t i ng Vi t đã và đang b Tiếng Việt làm ô nhi m b ng nhng “áng mây mù t ng”, lan tràn sang h i ngo i, là đ i u làm cho nhi u ng i quan tâm và lo ng i, s t i ng V m làm h t i ng Vi t n u không bi t ngăn ch n và thanh l c “ô nhi m ngôn ng V m” ra kh i t i ng Vi t.

CÁI H kh u bày, C H I dân.

H KH U t nay H U KH d n.

H I H ch t c, khi H H I.

Đ NG C b c l t Đ CÔNG nhân.

CÁN M CH nhân quy n, nào CÁCH M NG.

Tiếng Việt và Tiếng Việt

Tên: Hoàng Đức

Thị trấn, Ba, 29 Tháng 11 Năm 2011 07:18

CHỖ TRÙ dân tộc, CHỖ TRÌ bàn.

THỜI NG THỜI bán nước, ngay THỜI THỜI NG.

CHỖ T LỜI NG bèo quyển, CHỖ NG LỜI T gian.

Và đây, mình mới vừa đọc được một câu: “Chúc các bạn một tuần thật hoành tráng nhé!” Nếu không bèo là bèo bãi vô tội và thì bèo là gì. Tỉnh t “hoành tráng” vốn chỉ đi với không gian và phi trí nay đã b “chàng” để đánh đĩ với thời gian và số kiếp rồi sao?

Người n: => <http://baovecovang.wordpress.com/2011/11/18/tiengviet-tiengvem/>